

Mânăstirea: I-auzi brâul: Popa Surcel ne-a pupat pe portofel!

☒ Dezastru în cimitirul din satul Mânăstirea, județul Călărași, loc unde preotul bisericii din localitate, Surcel Banu, a dat iama între copaci, cu drujba. Au fost tăiați, de-a valma, pomi fructiferi, caiși, corcoduși, vișini, dar și tufe de trandafiri sau de liliac. În urmă, au rămas zeci de morminte devastate, acoperite cu crengi. E jale în cimitirul satului, la acest moment.

Apocalipsă

☒

Vecinii ne-au semnalat că preotul Banu, după ce a dat iama cu drujba, prin cimitir, a cărat remorci întregi cu material lemnos. Crengile subțiri au fost împrăștiate, în stive uriașe, peste morminte. A pretextat că vrea să facă lumină în cimitir, să fie curat, dar copacii au ajuns lemn de foc. Ni se spune că lemnele au ajuns în gospodăria preotului și nu pe la casele cu mulți copii, care se încălzesc la lumânare. “A luat acasă. Mergeți și acasă la el și vorbiți.” Îndemnul ne este adresat de un localnic, Ilie Gingașu. Locuiește chiar față în față cu poarta cimitirului și ne spune că, de ani buni, s-a rugat de preot să taie și el câteva bețe, din cimitir, să le folosească pe post de araci, la roșii. Crengi, nuiele, lăstărișuri au fost împrăștiate peste tot. “Așa le lasă, doar nu o să le care el! Dacă vine încoa să ia veșnica pomenire, se ia de fustă!” Totul arată apocaliptic. “Când veneam, se lua de mine. Și-acuma a tăiat ce a vrut mușchii lui. Tot. A luat acasă.” O femeie a rămas siderată, duminică dimineața, când a ajuns la mormântul părinților: “Am ieșit cu flăcări pe nas, mormintele erau acoperite cu crengi. Lemnele au ajuns la el acasă. Dacă

zice că le-a dus în biserică, de ce e frig acolo de nu poți să stai?”

Esență tare

În fața cimitirului, câțiva salariați ai unei asociații agricole puneau într-o remorcă niște resturi. Îi întrebăm unde sunt lemnele. “Care lemne? Le-am dus la gunoi! Le-am dus la foc!” La strada principală, la vila preotului, în spatele gospodăriei, găsim un colț de stivă de lemne. Atât putem zări. Se vede că abia sunt tăiate. Zac toate adunate lângă un grătar construit după ultima modă. Preoteasa Banu ne spune o altă poveste: “Cred că le-a luat persoana respectivă care le-a tăiat. Nu a adus nici un lemn acasă, că noi nu putem să băgăm la centrală d-astea!” E curioasă cine a sesizat acest aspect. “Dacă vreți, vă arăt lemnele noastre de esență tare”. Vrem să ne arate acest lucru, dar preoteasa se răzgândește instantaneu. “Vă duc în spate... A, nu vă duc nicăieri! Aveți ceva prin care trebuie să vă duc? Nu vă duc!” La dascălul bisericii, Marian Ghezu, o găsim acasă pe mama acestuia. Știe povestea cu lemnele și cu cimitirul. Ne confirmă că lemnele au ajuns în curtea preotului.

Aprobare de la episcopie

 Pe popa Surcel Banu îl găsim în fața primăriei. “Cine-a reclamat, mă?...” După care se arată curios dacă am avut aprobare ca să filmăm. Pentru așa ceva, în opinia acestuia, trebuie să facem o cerere scrisă, la el la parohie. Ne spune că vrea să facă nimic altceva decât curățenie. “Facem ordine, curățenie, la locul de muncă”. Asta reprezintă, pentru preotul Banu, cimitirul satului, un loc de muncă. “Du-te la mine acasă, lemne nu am, decât lemne tăiate, sparte, ți-arăt actele justificative.” Mai că se jură că nu a cărat acasă nici un

butuc. "Nu am tăiat copaci, în cimitir." Ulterior revine și ne spune că a tăiat un singur copac, iar lemnul rezultat e folosit la soba din biserică. "Mergi și filmezi la mine. Dacă este nevoie, vă dau lemne pentru analiză, să-i faceți analiza." Ne spune că dacă vrem să facem acest caz public, să-i cerem, în prealabil, aprobare. "După aceea intervine episcopia... Intervin alte probleme! Fără aprobare scrisă, nu dați!" Popa cu nume predestinat, Banu, e deja dezlănțuit. Vrea să-i cerem episcopului Sloboziei și Călărașilor, PS Vincențiu, inclusiv o aprobare pentru interviu.

Șmecherie cu patrafir

Preotul Banu nu dorește să ne ducă la el acasă, în spatele curții, unde are lemnele stivuite. "Auzi? Stai așa că trebuie să vină șefii noștri de la protoierie!" Reușește să-și pună sutana în cap: ca să intrăm la el acasă, să vedem lemnele, cică trebuie să luăm o altă aprobare, dar de la poliție. "Auzi? Stai că vin și șefii noștri, acum. Să vorbească cu tine! Adică ei știu mai bine ce au de făcut..." Ne gândim fie că a luat vreo țuică, dimineața, pe stomacul gol, fie nu are toți boii acasă. Omul se arată șmecher până la final. La plecare ne salută ca-n Ferentari: "Bine, te-am pupat pe portofel!"